Chuyến xe cuộc đời

ISSN: 2734-9195 16:30 17/03/2026

Sống chậm lại, ta biết chấp nhận sự vô thường để bớt khổ đau, biết trân quý hiện tại để sống sâu sắc hơn, và biết dũng cảm bước tiếp khi có ai đó phải rời xe, bởi phía trước vẫn còn cả một hành trình rộng dài đang chờ.

Dưới góc nhìn **cuộc sống**, câu nói:

“Cuộc đời như những chuyến xe.

Người lên, người xuống, người về, người đi.

Lúc hội ngộ, lúc phân ly.

Nụ cười, tiếng khóc, có khi lặng buồn!”

(Ảnh: Internet)

Là triết lý nhân sinh sâu sắc, phản ánh chân thực quy luật vận hành của các mối quan hệ và cảm xúc con người. Dưới đây là lời bàn ý nghĩa về câu nói này:

1. Quy luật “vô thường” của cuộc sống: Hình ảnh “chuyến xe” tượng trưng cho dòng chảy bất tận của thời gian và số phận. Trên hành trình chúng ta đi, có người chỉ là bạn đồng hành trong chốc lát, có người đi cùng ta đến gần hết hành trình, nhưng cuối cùng, ai rồi cũng sẽ có điểm dừng riêng.

Vì vậy, không có gì là vĩnh viễn. Hạnh phúc và đau khổ, gặp gỡ và chia ly đều là lẽ thường. Đừng cố nắm giữ một người hay một khoảnh khắc khi họ đã đến lúc phải "xuống xe", cũng đừng quá tuyệt vọng khi tiếc nuối một điều gì đó.

2. Giá trị của những “người đồng hành”: Câu nói nhấn mạnh sự đa dạng của các mối quan hệ: có người lên, có kẻ xuống. Đó nhắc nhở chúng ta rằng mỗi người xuất hiện trong đời mình đều mang một ý nghĩa nhất định.

Cho nên, chúng ta hãy trân trọng những người đang ngồi cạnh bạn trên "chuyến xe hiện tại". Đó có thể là gia đình, bạn bè, tri kỷ. Khi họ còn ở bên, hãy sống hết lòng, yêu thương trọn vẹn để sau này không phải hối tiếc.

3. Sự đa sắc màu của cảm xúc: “Nụ cười, tiếng khóc, có khi lặng buồn” là những cung bậc không thể thiếu của một kiếp người. Không ai chỉ có toàn niềm vui, và cũng chẳng ai bất hạnh mãi.

Vì vậy, chúng ta hãy đón nhận mọi cảm xúc bằng một trái tim rộng mở. Nụ cười để biết ơn, tiếng khóc để trưởng thành, và những phút “lặng buồn” để ta lắng nghe sâu sắc hơn tiếng nói bên trong mình.

4. Hành trình cô đơn nhưng không đơn độc: Cuối cùng, mỗi người đều là một “tài xế” riêng cho cuộc đời mình. Có những đoạn đường phải đi một mình trong mưa giông, nhưng cũng có những chặng đường đẹp đẽ nhờ có bạn đồng hành.

Cho nên, chúng ta không sợ cô đơn mà hãy học cách tự lái chiếc xe của mình vững vàng qua những khúc cua. Khi bạn mạnh mẽ, bạn sẽ thu hút được những người bạn đồng hành tốt đẹp và xứng đáng.

Cuối cùng câu nói như một lời “tâm niệm” để sống chậm lại, dạy ta biết chấp nhận sự vô thường để bớt khổ đau, biết trân quý hiện tại để sống sâu sắc hơn, và biết dũng cảm bước tiếp khi có ai đó phải rời xe, bởi phía trước vẫn còn cả một hành trình rộng dài đang chờ.

Tác giả: **Thượng toạ Thích Thiện Hạnh**

Trưởng Ban Hoằng Pháp Phật giáo tỉnh Bắc Ninh